

Sygn. akt I C 749/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2018 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa E. A.

przeciwko J. W.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powódki E. A., umowę darowizny sporządzoną w dniu 14 maja 2014 roku, nr rep. A (...) (...), przez notariusza B. P. w jego kancelarii w C., w części dotyczącej nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach prowadzi księgę wieczystą nr księgi (...), dla ochrony wiarygodności powódki wynikającej

z wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach, VII Wydział Gospodarczy, z dnia 22 września 2015 roku, sygn. VII GC 1931/14;

2. zasądza od pozwanej J. W. na rzecz powódki E. A. kwotę 93 zł (dziewięćdziesiąt trzy złote) z tytułu opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 749/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 10 kwietnia 2018 roku

W pozwie z 04.10.2017r. (k. 3) powódka E. A. domagała się uznania za bezskuteczną wobec powódki, umowy darowizny nieruchomości, sporządzonej 14.05.2014r., Rep. A Nr (...) w C., przez notariusza B. P., dla której Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach prowadzi księgę wieczystą nr (...), dokonanej przez dłużnika A. W. na rzecz jego małżonki – pozwanej J. W., z pokrzywdzeniem powódki, oraz zasądzenie od pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że 04.04.2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach, pod sygn. VII GNc 678/14, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, a następnie 22.09.2015r., wydał wyrok w tej sprawie pod sygn. VII GC 1931/14. W związku

z powyższym, powódce przysługuje wiarygodność, która wynika z powyższego nakazu zapłaty i wyroku, w kwocie 1.845 zł oraz odsetki liczone od dnia 03.02.2014r. do dnia zapłaty i zwrot kosztów procesu w wysokości 30 zł. Prowadzona od kwietnia 2016 roku egzekucja przez Komornika Sądowego w W. T. M., wobec dłużnika A. W., nie doprowadziła do ustalenia jakiegokolwiek majątku dłużnika, pozwalającego na zaspokojenie wiarygodności powódki. Komornika prowadzący postępowanie egzekucyjne powiadomił wierzyciela, że egzekucja wobec dłużnika A. W. jest całkowicie bezskuteczna, a czynności majątkowe, jakie dłużnik dokonywał, polegały na zbyciu oraz jednej darowiznie, a na

podstawie uzyskanych informacji z urzędu skarbowego wynikało, że nieruchomości, z której powódka mogłaby się zaspokoić,

po uzyskaniu nakazu zapłaty, dłużnik 14.05.2014r. podarował swojej żonie J. W.. Dłużnik A. W., dokonując powyższej darowizny, wyzbył się jedyne go składnika majątku, z którego komornik mógłby prowadzić egzekucję wierzytelności powoda, przez

co stał się obecnie całkowicie niewypłacalny. Powódka podkreśliła, że czynności darme dłużnika stanowią podstawę egzekucji generalnej i istotę zaskarżenia w ramach skargi pauliańskiej i jako pierwsze stanowią przedmiot ubezskutezczenia. Poza tym już sam charakter bezpłatności powoduje, że nie muszą być spełnione żadne inne przesłanki, aby uwzględnić tą sytuację w ramach skargi pauliańskiej. Zgodnie z art. 528 kc, aby doszło do uznania czynności za bezskuteczną, czynność musi być dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, a osoba trzecia uzyskać korzyść majątkową bezpłatnie. Nie można także przyjąć braku świadomości pozwanej o pokrzywdzeniu wierzyciela, jeśli pozwana brała czynny udział jako świadek w postępowaniu przed sądem, w sprawie toczącej się pomiędzy powódką, a dłużnikiem (darczyńcą).

Pozwana J. W., w odpowiedzi na pozew z 17.11.2017r. (k. 33), wniosła o oddalenie powództwa w całości, umorzenie postępowania i obciążenie powódki kosztami procesu.

W uzasadnieniu, pozwana zarzuciła, że 25.04.2016r. zwróciła nieruchomości A. W., na podstawie aktu notarialnego sporządzonego w C. przez notariusza B. P.. Podniosła, że faktem jest, że brała czynny udział jako świadek w postępowaniu przed sądem w sprawie toczącej się między powódką i jej dłużnikiem, lecz wezwanie do sądu nastąpiło na wniosek powódki.

W piśmie przygotowawczym z 04.01.2018r. (k. 46), powódka podtrzymała swoje powództwo w całości, podkreślając, że pozwana przyjmując darowiznę od swojego męża, będącego dłużnikiem powódki, działała ze stuprocentową świadomością pokrzywdzenia wierzycielki, natomiast darowizna z 25.04.2016r., przez pozwaną dla dłużnika, miała na celu wyłącznie sprzedaż tej nieruchomości 29.04.2016r.

W piśmie przygotowawczym z 12.02.2018r. (k. 53), pozwana ponownie wniosła o oddalenie powództwa w całości twierdząc, że nigdy świadomie nie działała z pokrzywdzeniem jakiegokolwiek wierzyciela, gdyż nigdy nie brała udziału w rozliczeniach pomiędzy A. W. i powódką. Wg niej, skoro umowa darowizny została przez nią cofnięta 25.04.2016r., to jej nie ma i w jej ocenie, nie można jej uznać za bezskuteczną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 04.04.2014r., sygn. VII GNc 678/14, Sąd Rejonowy w Gliwicach, nakazał pozwanemu A. W. zapłacić powódce kwotę 1.845 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 03.02.2014r. do dnia zapłaty, wraz z kwotą 30 zł z tytułu kosztów procesu.

Dowód: ww. nakaz zapłaty – k. 6.

Wyrokiem z 22.09.2015r., sygn. VII GC 1931/14, sąd zasądził od pozwanego A. W. na rzecz powódki kwotę 1.845 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 03.02.2014r. i kwotę 30 zł z tytułu kosztów procesu. Wyrok ten stał się prawomocny z dniem 14.10.2015r.

Dowód: ww. wyrok – k. 7.

Powódka E. A. wszczęła egzekucje przeciwko dłużnikowi A. W. celem wyegzekwowania należności z ww. wyroku z 22.09.2015r., którą prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w W. – T. M..

Dowód: informacja o możliwości zlecenia komornikowi poszukiwania majątku dłużnika z 20.04.2016r. – k. 8, zajęcie wierzytelności z 20.04.2016r. – k. 9, zajęcie praw majątkowych dłużnika z 05.05.2016r. – k. 10-11, zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego z 30.06.2016r. – k. 12-14.

W piśmie z 21.12.2016r., Naczelnik Urzędu Skarbowego w S. poinformował ww. Komornika m.in. że umową darowizny z 14.05.2014r. (błędnie podano datę 14.05.2016r.) A. W. podarował pozwanej J. W. nieruchomość, położoną w K., w rejonie ulicy (...) – działkę nr (...) (KW nr (...)) oraz udział (...) ((...)) części w nieruchomości, położonej w K. przy ulicy (...) (KW nr (...)).

Dowód: ww. pismo – k. 16.

Egzekucja powódki przeciwko dłużnikowi A. W. okazała się całkowicie bezskuteczna.

Dowód: twierdzenia pozwu (k. 4), niezaprzeczone przez pozwaną.

Umową darowizny z 14.05.2014r., nr rep. A (...) (...), sporządzoną przez notariusza B. P. w jego kancelarii w C., dłużnik A. W. darował pozwanej J. W. udział wynoszący (...), w działkach nr (...) o obszarze 117 mkw i nr (...) o obszarze 25 mkw, obie usytuowane przy ulicy (...), objęte księgą wieczystą nr (...) Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach.

Powyższą umową dłużnik A. W. darował również pozwanej J. W. działkę nr (...) o obszarze 7217 mkw, usytuowaną w rejonie ulicy (...), objętą księgą wieczystą nr (...) Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach.

Dowód: umowa darowizny z 25.04.2016r. nr rep. A (...) (...) sporządzona przez notariusza B. P.: par. 1.1 (k. 36) i pkt 2-1 (k. 37), odpisy z księgi wieczystej (...) – k. 58.

Ww. umową z 25.04.2016r. nr rep. A (...) (...) sporządzoną przez notariusza B. P., pozwana J. W. darowała swemu mężowi A. W.: nieruchomość położoną w K. w rejonie ulicy (...), zapisaną w księdze wieczystej nr (...) Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach, stanowiącej działkę nr (...) o obszarze 7217 mkw i udział wynoszący (...) części, w nieruchomości położonej w K. przy ulicy (...), zapisanej w księdze wieczystej nr (...) Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach.

Dowód: ww. umowa – k. 39 (par. 3), odpisy z księgi wieczystej (...) i (...) – k. 58.

Następnie A. W., aktem notarialnym z 27.04.2016r., nr rep. A (...), zbył opisane wyżej nieruchomości na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Dowód: ww. akt notarialny z 27.04.2016r. – k. 46, odpisy z księgi wieczystej (...) – k. 58.

Aktem notarialnym z 29.04.2016r., nr rep. A (...), (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. sprzedał powyższe nieruchomości (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Dowód: ww. akt notarialny z 29.04.2016r. – k. 70, odpisy z księgi wieczystej (...) – k. 58.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 527 par. 1 kc, gdy wskutek czynności prawnej dłużnika, dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Zgodnie z par. 2 tego artykułu, czynność prawna dłużnika jest dokonana

z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny, albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

Zgodnie z par. 3 tego artykułu, jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika, dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Jak wyżej ustalono w stanie faktycznym sprawy, na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z 22.09.2015r., sygn. VII GC 1931/14, dłużnik A. W. miał zapłacić powódce E. A. kwotę 1.845 zł z ustawowymi odsetkami od 03.02.2014r.

i kwotę 30 zł z tytułu kosztów procesu, czego nie uczynił, a egzekucja przeciwko niemu okazała się bezskuteczna.

W tym stanie rzeczy dłużnik A. W. darując pozwanej J. W., będącej jego żoną, nieruchomość objętą księgą wieczystą nr (...), z pewnością działał z pokrzywdzeniem wierzycielki, tj. powódki, zaś pozwana, w wyniku tej darowizny, niewątpliwie uzyskała korzyść majątkową.

Na skutek powyższej darowizny, dłużnik A. W. stał się co najmniej niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności, a tym samym działał on z pokrzywdzeniem wierzycielki, tj. powódki.

Korzyść z przedmiotowej darowizny uzyskała pozwana, będąca żoną dłużnika A. W., a więc zgodnie z par. 3 art. 527 kc, osobą w bliskim stosunku z dłużnikiem, co skutkuje przyjęciem domniemania, że wiedziała ona iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycielki. Domniemania tego pozwana nie obaliła, a nadto przyznała w piśmie z 17.11.2017r. (k. 34), że brała czynny udział jako świadek w postępowaniu przed sądem w sprawie pomiędzy powódką i jej mężem, jako dłużnikiem powódki.

Zgodnie z art. 528 kc, jeżeli wskutek czynności prawnej, dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli, osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Przedmiotowa umowa była darowizną, a więc pozwana uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie.

Podnoszony przez pozwaną fakt, że umową z 25.04.2016r. nr rep. A (...) (...), pozwana z powrotem umową darowizny przeniosła na męża A. W. nieruchomości objętą księgą wieczystą nr (...), zdaniem Sądu nie ma dla sprawy znaczenia, tym bardziej, że dłużnik A. W., w wyniku kolejnych umów, wyzbył się tej nieruchomości.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 527 i nast. kc, orzekł jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

O kosztach w pkt. 2 sentencji wyroku, Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, obciążając pozwaną opłatą od pozwu, poniesioną przez powódkę (k. 2).